

Fylgiskjal I.**Samþykkt nr. 133 um vistarverur skipverja um borð í skipum.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnuáráðsstofnunarinnar er kom saman til 55. þingsetu sinnar í Genf hinn 14. október 1970, eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuáráðs-skrifstofunnar,

minntist þess, að Samþykktin frá 1949 (endurskoðuð) um vistarverur skipverja hefur að geyma ýtarleg ákvæði um atriði eins og svefnklefa, mat- og frístundasali, loftræstingu, hita, lýsingu og hreinlætisaðstöðu í skipum,

telur, að með tilliti til hraðfara breytinga bæði á byggingu og notkun skipa nú á tímum, sé unnt að sjá áhöfnum fyrir enn betri vistarverum,

hefur samþykkt ákveðnar ábendingar varðandi vistarverur skipverja, sem er annað mál á dagskrá þingsins,

hefur ákveðið, að þessar ábendingar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar til viðbótar Samþykkt frá 1949 (endurskoðuð) um vistarverur skipverja,

því gerir þingið í dag hinn 30. október 1970 eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Samþykkt frá 1970 um vistarverur skipverja (viðbótarákvæði):

I. KAFLI**Almenn ákvæði.****1. gr.**

1. Samþykkt þessi tekur til sérhvers hafskips, hvort sem það er í eigu hins opinbera eða einkaaðila, sem annast flutninga á farmi eða farþegum í atvinnuskyni, eða notað er í einhverjum öðrum viðskiptalegum tilgangi, enda sé það skrásett í landi, þar sem samþykkt þessi er í gildi og kjölur þess lagður eða það er á álíka byggingarstigi á þeim degi eða eftir að samþykktin tók gildi í því landi.

2. Með lögum eða reglugerðum hvers lands skal ákvarða hvernær skip skuli teljast hafskip í merkingu þessarar samþykktar.

3. Samþykkt þessi tekur til dráttarbáta, þegar það telst eðlilegt og því verður við komið.

4. Samþykkt þessi tekur ekki til:

- a. skipa undir 1000 lestum;
- b. skipa, sem aðallega ganga fyrir seglum, hvort sem þau hafa hjálparvélar eða ekki;
- c. skipa, sem stunda fiskveiðar, hvalveiðar eða hliðstæða starfsemi;
- d. skíðaskipa og svifnökkva.

5. Þó skal samþykktin, þegar sanngjarnt og lært þykir, gilda um:

- a. skip, sem eru 200—1000 lestir; og
- b. vistarverur manna, sem gegna venjulegum sjómenskustörfum á skipum, sem stunda hvalveiðar eða hliðstæða starfsemi.

6. Einnig má þó víkja frá þeim kröfum, sem settar eru í 3. grein þessarar samþykktar að því er snertir hvaða skip sem er, hafi hlutaðeigandi stjórnvald, að höfðu samráði við félag útgerðarmanna og/eða útgerðarmenn, svo og viðurkennd stéttarfélag sjómanna, fullvissað sig um, að þau frávik, sem gera á, hafi í för með sér samsvarandi hagsbætur, þannig að aðbúnaður í heild verði ekki óhagstæðari en hann væri, ef ákvæðum samþykktarinnar væri beitt að fullu. Hlutaðeigandi aðildarríki skal gefa framkvæmdastjóra Alþjóðavinnuáráðs-skrifstofunnar upplýsingar um öll slík frávik.

7. Ennfremur skal hlutaðeigandi stjórnvald að höfðu samráði við félag útgerðarmanna og/eða útgerðarmenn og viðurkennd stéttarfélag sjómanna ákveða að hve miklu leyti það er eðlilegt, með tilliti til þarfarinnar fyrir þægindi í frítímum, að veita undanþágur eða víkja frá ákvæðum samþykktarinnar að því er varðar:

- a. ferjur, birgðarskip og önnur hliðstæð skip, sem ekki eru stöðugt mönnuð sömu skipshöfn;
- b. skip, sem á sjó sigla, þegar viðgerðarmenn eru með skipi um stundarsakir auk skipshafnar;
- c. skipa, sem eru í stuttum sjóferðum, þannig að skipsmenn geta farið heim til sín, eða notið svipaðra þæginda hluta af degi hverjum.

2. gr.

Í samþykkt þessari merkir:

- a. „skip“ — þau skip, sem samþykktin tekur til;
- b. „lestir“ — brúttó rúmlestir;
- c. „farþega-skip“ — skip, sem hafa annað hvort (I) gilt öryggisskírteini farþega-skipa, útgefið í samræmi við ákvæði gildandi Alþjóðasamþykktar um öryggi mannlífa á hafinu, eða (II) farþega-skírteini;
- d. „yfirmaður“ — hvern þann mann annan en skipstjóra, sem telst yfirmaður samkvæmt landslögum eða reglugerðum, eða samkvæmt heildarsamningum eða venju, ef slík lög eða reglugerðir eru ekki fyrir hendi;
- e. „undirmaður“ — skipverja, sem ekki er yfirmaður;
- f. „bátsmaður“ — undirmann, sem hefur með höndum sérstök eftirlitsstörf eða ábyrgðarstörf og telst bátsmaður samkvæmt landslögum eða reglugerðum, eða samkvæmt heildarsamningum eða venju, séu slík lög eða reglugerðir ekki fyrir hendi;
- g. „fullorðinn maður“ — mann, sem er a. m. k. 18 ára að aldri;
- h. „vistarverur skipverja“ — það svefnrými, matsali, hreinlætisrými, sjúkrarými og rými til notkunar í fristundum, sem allað er skipshöfn til afnota;
- i. „mælt fyrir“ — ákveðið í landslögum eða reglugerðum eða af hlutaðeigandi stjórnvaldi;
- j. „staðfest“ — staðfest af hlutaðeigandi stjórnvaldi;
- k. „endurskráð“ — skráð að nýju, þegar saman fara skipti á skráningarlandi og eigendaskipti.

3. gr.

Hvert það aðildarríki, sem bundið er af samþykkt þessari, skuldbindur sig til þess að fullnægja,

- a. ákvæðum II. og III. kafla samþykktar um vistarverur skipverja (endurskoðuð) 1949, og
- b. ákvæðum II. kafla þessarar samþykktar, að því er varðar skip, sem þessi samþykkt tekur til.

4. gr.

1. Hvert það aðildarríki, sem bundið er af samþykkt þessari, skuldbindur sig til þess að hafa í gildi lög eða reglugerðir, sem tryggja framkvæmd hennar.

2. Lögín eða reglugerðirnar skulu:

- a. skylda hlutaðeigandi stjórnvald til að kynna þau öllum þeim, sem hlut eiga að máli;
- b. greina þá aðila, sem ábyrgð bera á framkvæmd þeirra;
- c. ákveða hæfileg viðurlög við brotum á þeim;
- d. kveða á um eftirlitskerfi, sem tryggja nægilega raunhæfa framkvæmd;
- e. mæla fyrir um skyldu hlutaðeigandi stjórnvalds til þess að hafa samráð við samtök útgerðarmanna og/eða útgerðarmenn og viðurkennd stéttarfélög sjómanna um samningu reglugerða, svo og að hafa eins nána samvinnu og hægt er við þessa aðila um framkvæmd þeirra.

II. KAFLI

Kröfur til vistarvera skipverja.

5. gr.

1. Í svefnklefum ætluðum undirmönnum skal gólfplötur á hvern mann ekki vera minni en:

- a. 3.75 m² (40.36 ferfet) í skipum, sem eru 1000 lestir eða stærri, en innan við 3000 lestir;
- b. 4.25 m² (45.75 ferfet) í skipum, sem eru 3000 lestir eða stærri, en innan við 10.000 lestir;
- c. 4.75 m² (51.13 ferfet) í skipum, sem eru 10.000 lestir eða stærri.

2. Í svefnklefum, sem ætlaðir eru tveim undirmönnum, skal gólfplötur á hvorn mann þó ekki vera minni en:

- a. 2.75 m² (29.60 ferfet) í skipum, sem eru 1000 lestir eða stærri, en innan við 3000lestir;
- b. 3.25 m² (34.98 ferfet) í skipum, sem eru 3000 lestir eða stærri, en innan við 10.000 lestir;
- c. 3.75 m² (40.36 ferfet) í skipum, sem eru 10.000 lestir eða stærri.

3. Ennfremur skal gólfplötur í svefnklefum undirmanna í farþegaskipum þó ekki vera minni en:

- a. 2.35 m² (25.30 ferfet) á mann í skipum, sem eru 1000 lestir eða stærri, en innan við 3000 lestir;
- b. í skipum, sem eru 3000 lestir eða stærri:
 - (I) 3.75 m² (40.36 ferfet) í eins manns klefum;
 - (II) 6.00 m² (64.58 ferfet) í tveggja manna klefum;
 - (III) 9.00 m² (96.88 ferfet) í þriggja manna klefum;
 - (IV) 12.00 m² (129.17 ferfet) í fjögurra manna klefum.

4. Ekki skulu fleiri en tveir undirmenn vera saman í svefnklefa, nema í farþegaskipum, þar mega þeir vera í mesta lagi fjórir.

5. Bátsmenn mega ekki vera fleiri en einn eða tveir í svefnklefa.

6. Ef setustofa eða dagstofa fylgir ekki svefnklefum yfirmanna, skal gólfplötur á mann ekki vera minni en 6.50 m² (69.96 ferfet) í skipum undir 3000 lestum og eigi minni en 7.50 m² (80.73 ferfet) í skipum, sem eru 3000 lestir eða stærri.

7. Í öðrum skipum en farþegaskipum skulu vera eins manns svefnklefar fyrir alla fullorðna skipverja, ef stærð skips, notkun þess eða fyrirkomulag leyfir.

8. Þar sem því verður við komið í skipum, sem eru 3000 lestir eða stærri, skulu fyrsti vélstjóri og fyrsti stýrimaður, auk svefnklefa, hafa aðliggjandi setustofu eða dagstofu.

9. Við mælingu gólfplatara skal telja með pláss, sem fer undir rekkjur, skápa, dragkistur og sæti. Smávægilegt og óreglulagað pláss, sem hvorki eykur raunverulegt svigrúm né hægt er að nota fyrir húsgögn, skal ekki talið með.

10. Innanmál rekkju skal ekki vera minna en 198 × 80 sm (6 fet og 6 tommur × 2 fet og 7.50 tommur).

6. gr.

1. Gólfplötur í borðsölum yfirmanna og undirmanna skal ekki vera minni en 1 m² (10.76 ferfet) á hvern mann, sem þar er ætlað sæti.

2. Í borðsölum skulu vera borð og viðurkennd sæti, föst eða færanleg, er nægi fyrir svo marga skipverja, sem húast má við að matist þar samtímis.

3. Jafnan þegar skipverjar eru um borð í skipi, skulu þar vera fyrir hendi:

- a. kæliskápur, vel staðsettur og nægilega stór fyrir þá sem matsalinn eða matsalina nota;
- b. möguleiki til að fá heita drykki; og
- c. kalt vatn.

4. Hlutaðeigandi stjórnvald getur leyft þær undanþágur frá ákvæðum 1. og 2. tölul. þessarar greinar varðandi matsali, sem nauðsynlegar eru vegna sérstakra aðstæðna í farþegaskipum.

7. gr.

1. Yfirmönnum og undirmönnum skal séð fyrir fristundarými vel staðsettu og búnu viðeigandi húsgögnum. Þegar slíkt rými er ekki aðskilið frá borðsal þá skal hann þannig lagaður og búinn húsgögnum og öðrum búnaði, að veiti möguleika til hvíldar og hressingar.

2. Það er lágmarkskrafa, að í fristundarými sé bókaskápur og aðstaða fyrir lestur og skriftir, svo og spil, ef unnt er að koma því við.

3. Í skipi, sem er 8000 lestir eða stærra skal vera reyksalur eða lestrarsalur þar sem sýna má kvikmyndir og sjónvarp, svo og salur fyrir spil og fristunda-störf. Athuga skal möguleika á sundlaug.

4. Í sambandi við fristundarými skal hlutaðeigandi stjórnvald athuga möguleika á sölubúð.

8. gr.

1. Í öllum skipum skal vera a. m. k. eitt vatnssalerni svo og kerlaug og/eða steypibað fyrir hverja sex menn eða færri, sem ekki hafa þægindi í samræmi við tölul. 2—4 í þessari grein. Skulu þau vera á hentugum stað fyrir yfirmenn og undirmenn. Þegar konur starfa á skipi, skal vera sérstök hreinlætisaðstaða fyrir þær.

2. Í skipum, sem eru 5000 lestir eða stærri, en innan við 15000 lestir, skulu sérherbergjum a. m. k. fimm yfirmanna fylgja sérstök baðherbergi með vatnssalerni, svo og kerlaug og/eða steypibaði og handlaug með heitu og köldu ferskvatni. Handlaugin má vera í svefnherberginu. Í skipum, sem eru 10000 lestir en innan við 15000 lestir, skal auk þess fylgja öllum öðrum herbergjum yfirmanna annað hvort sérstök eða aðliggjandi baðherbergi búin á sama hátt.

3. Í skipum 15000 lestir eða stærri skulu fylgja öllum einkaherbergjum yfirmanna sérstök baðherbergi með vatnssalerni svo og kerlaug og/eða steypibað og handlaug með heitu og köldu ferskvatni. Handlaugin má vera í svefnherberginu.

4. Í skipum 25000 lestir eða stærri, öðrum en farþegaskipum, skal vera baðherbergi fyrir hverja tvo undirmenn, annað hvort á milli svefnherbergja eða á móti dyrum þeirra. Í þessum baðherbergjum skal vera vatnssalerni svo og kerlaug og/eða steypibað og handlaug með rennandi heitu og köldu ferskvatni.

5. Í skipum 5000 lestir eða stærri, öðrum en farþegaskipum, skal í öllum svefnherbergjum yfirmanna og undirmanna vera handlaug með rennandi heitu og köldu ferskvatni, nema þar sem slíkar handlaugar eru í baðherbergjum, sem eru í samræmi við ákvæði 2., 3. eða 4. töluliðs þessarar greinar.

6. Í öllum skipum skulu yfirmenn og undirmenn hafa aðstöðu til þess að þvo, þurrka og strjúka fatnað. Skal þessi aðstaða miðuð við stærð skipshafnar og hve langan tíma venjulegar ferðir skipsins taka. Þegar því verður við komið, skal vera greiður aðgangur að þessum þægindum frá íbúðum skipverja.

7. Þægindi, sem látin skulu í té, eru:

- a. þvottavélar;
- b. þurrkaðar eða nægilega upphitað og loftræst þurrkherbergi; og
- c. strokjárn og strokbretti eða samsvarandi áhöld.

9. gr.

1. Í skipum 1600 lestir og stærri skal vera:

- a. sérstakt herbergi með vatnssalerni og handlaug með rennandi heitu og köldu ferskvatni og sé þangað greiður gangur frá stjórnþalli; er það sérstaklega ætlað þeim, sem þar eru að störfum; og
- b. vatnssalerni og handlaug með rennandi heitu og köldu ferskvatni staðsett þann-

ig að þangað sé greiður gangur frá vélarrúmi, ef ekki er gengið frá því í námunda við aðal stjórnkerfi vélarrúms.

2. Í skipum 1600 lestir eða stærri, að undanskildum skipum með einkaherbergjum og baðherbergjum, sem eru til einkanota eða svo gott sem fyrir alla starfsmenn í vélarrúmi, skal vera aðstaða til fataskipta og skal hún vera:

- a. staðsett utan vélarrúms en greið aðgöngu, og
- b. þar skulu vera fataskápar fyrir hvern einstakan, kerlaug og/eða steypibað og handlaugar með rennandi heitu og köldu ferskvatni.

10. gr.

Í öllum vistarverum skipverja þar sem mönnum er nauðsynlegt að geta hreyft sig óhindrað skal minnsta lofthæð vera 198 sm. (6 fet og 6 tommur). Þó getur hlutaðeigandi stjórnvald leyft nokkra takmarkaða undanþágu frá þessu ákvæði um vistarveru eða hluta hennar, ef það hefur fullvissað sig um, að það sé eðlilegt og að slík undanþága hafi ekki í för með sér óþægindi fyrir skipverja.

11. gr.

1. Vistarverur skipverja skulu vera vel lýstar.
2. Í svefnherbergjum og matsölum skal vera unnt að njóta dagsbirtu og þar skal einnig séð fyrir annarri lýsingu. Í farþegaskipum má þó leyfa sérstakt fyrirkomulag.
3. Rafljós skulu vera í öllum vistarverum skipverja. Ef ekki eru tvö aðskilin rafkerfi fyrir lýsingu, skal séð fyrir annarri lýsingu með vel gerðum lömpum eða ljósatækjum til vara.
4. Í svefnherbergjum skulu vera leslampar við höfðalag rekkja.
5. Hlutaðeigandi stjórnvald skal setja viðeigandi reglur um lýsingu, bæði dagljós og aðra lýsingu.

12. gr.

Nú er um að ræða skip þar sem taka verður sérstakt tillit til hagsmuna skipverja án mismununar vegna mismunandi og sérstakra trúarlegra eða félagslegra siða og getur hlutaðeigandi stjórnvald þá að höfðu samráði við félög útgerðarmanna og/eða útgerðarmenn og viðurkennd stéttarfélög hlutaðeigandi sjómanna og með samþykki beggja aðila leyft frávik frá ákvæðum 1.—4. og 7. tölul. 5. greinar og 1. og 4. tölul. 8. greinar þessarar samþykktar enda hafi þessi frávik það ekki í för með sér, að þægindi í heild verði minni en þau væru, ef ákvæðum samþykktarinnar væri fylgt. Hlutaðeigandi aðildarríki skal senda framkvæmdastjóra Alþjóðavinnuáskrifstofunnar upplýsingar um öll slík frávik, en hann tilkynnir þau aðildarríkjum Alþjóðavinnuáskrifstofunnarinnar.

III. KAFLI

Hversu beita skal samþykktinni um skip, sem eru við lýði.

13. gr.

1. Nú er skip fullbyggt, þegar samþykktin öðlast gildi í skráningarlandinu, en það fullnægir ekki kröfum þessarar samþykktar og getur þá hlutaðeigandi stjórnvald að höfðu samráði við samtök útgerðarmanna og/eða útgerðarmenn og viðurkennd samtök sjómanna krafist þeirra breytinga til samræmingar ákvæðum samþykktarinnar, sem það telur eðlilegar og framkvæmanlegar, með sérstöku tilliti til tæknilegra, fjárhagslegra og annarra vandamála, sem fylgja framkvæmd 5., 8. og 10. greinar. Þessar breytingar skulu gerðar þegar:

- a. skípið er endurskráð;
- b. gagngerðar breytingar eru gerðar á byggingu skipsins, eða meiri háttar viðgerðir á því eru framkvæmdar eftir fyrirfram gerðri áætlun, en ekki vegna slyss eða neyðarástands.

2. Nú er verið að byggja skip eða breyta því, þegar samþykkt þessi öðlast gildi í skráningarlandi þess og getur þá hlutaðeigandi stjórnvald að höfðu samráði við samtök útgerðarmanna og/eða útgerðarmenn og viðurkennd stéttarfélag sjómanna krafist þeirra breytinga á skipinu til samræmingar ákvæðum samþykktarinnar, sem það telur sanngjarnar og framkvæmanlegar sérstaklega með tilliti til tæknilegra, fjárhagslegra og annarra vandamála, sem fylgja framkvæmd 5., 8. og 10. greinar. Ber að skoða slíkar breytingar svo, að þær fullnægi endanlega ákvæðum þessarar samþykktar.

IV. KAFLI

Lokaákvæði.

14. gr.

Formlegar fullgildingar þessarar samþykktar skulu sendar framkvæmdastjóra Alþjóðavinnu- og atvinnuáskrifstofunnar til skrásetningar.

15. gr.

1. Þessi samþykkt skal einungis bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnu- og atvinnuáskrifstofunnar, sem hafa látið framkvæmdastjórann skrá fullgildingar sínar.

2. Hún gengur í gildi tólf mánuðum eftir að skráðar hafa verið fullgildingar tólf aðildarríkja, sem hvert um sig hafi yfir eina milljón lesta skipastól og skulu að minnsta kosti fjögur þessara aðildarríkja hafa skipastól, er sé a. m. k. tvær milljónir lesta.

3. Síðan gengur þessi samþykkt í gildi, að því er snertir hvert aðildarríki, sex mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skrásett.

16. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að liðnum tíu árum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda framkvæmdastjóra Alþjóðavinnu- og atvinnuáskrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrr en ár er liðið frá skrásetningardegi hennar.

2. Hvert það aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar, sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni í annað tíu ára tímabil, og síðan getur það sagt þessari samþykkt upp að loknu hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

17. gr.

1. Framkvæmdastjóri Alþjóðavinnu- og atvinnuáskrifstofunnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnu- og atvinnuáskrifstofunnar skráningu allra fullgildinga og uppsagna, sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.

2. Þegar framkvæmdastjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu síðustu fullgildingarinnar, sem þarf til gildistöku samþykktarinnar, skal hann vekja athygli þeirra á, hvaða dag samþykktin gangi í gildi.

18. gr.

Framkvæmdastjóri Alþjóðavinnu- og atvinnuáskrifstofunnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar samkvæmt 102. grein sáttmála Sameinuðu þjóðanna, allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir, sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

19. gr.

Þegar stjórn Alþjóðavinnu- og atvinnuáskrifstofunnar kann að álita það nauðsynlegt, skal hún leggja fyrir Allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd þessarar samþykktar og athuga jafnframt, hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins breytingar á henni allri eða hluta hennar.

20. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt að meira eða minna leyli og sú samþykkt mælir ekki fyrir á annan veg, þá skal:
- fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt ipso jure hafa í för með sér tafarlausa uppsögn þessarar samþykktar, hvað sem ákvæðum 16. greinar hér að framan líður, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma er það gerist;
 - aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, eftir að hin nýja samþykkt gekk í gildi.
2. Þessi samþykkt skal, hvað sem öðru líður, halda gildi sínu eins og hún er að formi og efni hvað snertir þau aðildarríki, sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

21. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Fylgiskjal II.**Samþykkt nr. 134 um varnir gegn vinnuslysum sjómanna.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnuáráðastofnunarinnar er kom saman til 55. þingsetu sinnar í Genf hinn 14. október 1970 eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuáráðastofnunar,

minnist ákvæða gildandi alþjóðavinnuáráðasamþykktar og tillagna, sem gilda um vinnu á skipum og í höfnum og varða varnir gegn vinnuslysum sjómanna og sér í lagi Tillögu frá 1926 um vinnueftirlit (sjómenn), Tillögu frá 1929 um varnir gegn vinnuslysum, Samþykktar frá 1932 um slysavarnir við hafnarvinnu (endurskoðuð), Samþykktar frá 1946 um læknisskoðun sjómanna og Samþykktar og tillögu frá 1963 um öryggisbúnað véla,

minnist ákvæða Samþykktarinnar frá 1960 um öryggi mannlífa á hafinu og reglugerðanna, sem fylgja Alþjóðasamþykktinni um hleðslumörk, eins og hún er eftir endurskoðunina 1966, en þar er mælt fyrir um margs konar öryggisráðstafanir um borð í skipum, er veita þeim vernd, sem þar vinna,

hefur ákveðið að samþykkja ákveðnar ábendingar um slysavarnir um borð í skipum og í höfnum, en það er fimmta mál á dagskrá þingsins,

hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli vera í formi alþjóðasamþykktar,

minnist þess, að til þess að árangur náist af aðgerðum til slysavarna á skipum, er nauðsynlegt að náin samvinna sé milli Alþjóðavinnuáráðastofnunarinnar og Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar innan starfsviðs þessara stofnan,

minnist þess, að eftirfarandi reglur hafa verið samdar í samvinnu við Alþjóðasiglingamálastofnunina og að ætlunin er að leita stöðugrar samvinnu við þá stofnun um framkvæmd þessara reglna;

því gerir þingið í dag hinn 31. október 1970 eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Samþykkt um slysavarnir sjómanna, 1970:

1. gr.

1. Í þessari samþykkt merkir „sjómaður“ sérhvern mann, sem ráðinn er til einhverra starfa á skipi, öðru en herskipi, sem skráð er í landi, sem samþykktin tekur til og venjulega er í siglingum á sjó.

2. Nú leikur vafi á því, hvort einhver flokkur manna skuli teljast sjómenn í merkingu þessarar samþykktar og skal þá hlutaðeigandi stjórnvald í hverju landi skera úr, að höfðu samráði við hlutaðeigandi samtök útgerðarmanna og sjómanna.

3. Í þessari samþykkt tekur „vinnuslys“ til þeirra slysa, sem sjómenn verða fyrir vegna starfs síns eða meðan á því stendur.